

du hast sie geschaffen, gebildet, und mir eingehaucht. Du bewahrst sie in mir, nimmst mir sie auch dann, und gibst sie mir einst wieder. So lange der Hauch in mir ist, lobpreise ich dich, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, Urheber aller Werke, Herr aller Seelen. Gebenedeit seist du, Ewiger, der du die toten Leiber wieder beseelst.

ברוך

Gepriesen seist du, Ewiger, unser Gott, König des Weltalls, der du dem Hahne Einsicht ver-
liehen hast, zu unterscheiden zwi-
schen Tag und Nacht.

Gepriesen s. d., E., u. G., R.
d. W., der du mich nicht Heide
werden liehest.

Gepriesen s. d., E., u. G., R.
d. W., der du mich nicht
Slave werden liehest.

Gepriesen s. d., E., u. G., R.
d. W., der du mich nicht als
Weib geschaffen hast.

(Frauen beten dieses Gepriesen
s. d., E., u. G., R. d. W., der
du mich nach deinem Willen
geschaffen hast.)

תפלת שחרית

שְׁהוֹרָה הִיא אֶתָּה בְּרֵאתָה
אֶתָּה יְצַרְתָּה אֶתָּה נִפְחַתָּה
בִּי וְאֶתָּה מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי
וְאֶתָּה עֵתִיד לְפִלֵּה מִמֶּנִּי
וְלִהְיוֹרָה בִּי לְעֵתִיד לָבֵא :
כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי
מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת
לְפָנֶיךָ מֵתִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכּוֹן
בִּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנִי נְכָרִי :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנִי עֶבֶד :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂנִי אִשָּׁה :
הַנְּשִׂים שׁוֹמְרוֹת בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂנִי כְּרַצוֹנֵךְ :

Wesen ob ihrer bösen Handlungen. Darum kam sein Andenken vor dich, Ewiger, unser Gott, um seine Sprößlinge zu vermehren, wie den Staub der Erde, und seine Nachkommenschaft, wie den Sand des Meeres. Wie es in deiner Lehre heißt: Und Gott gedachte des Noach, und aller Thiere und alles Viehes, das mit ihm in die Arche war, und Gott führte einen Wind über die Erde, und die Wasser legten sich. Ferner: Und Gott hörte ihr Sammern, und Gott gedachte seines Bundes mit Abraham, mit Isak und mit Jakob. Ferner heißt es: Und ich werde gedenken meines Bundes mit Jacob, auch meines Bundes mit Isak, und meines Bundes mit Abraham werde ich gedenken, und auch der Erde werde ich gedenken. Und in deinen heiligen Worten steht geschrieben: Er hat ein Gedächtniß gestiftet für seine Wunder, gnädig und erbarmend ist der Ewige. Ferner: Nahrung gibt er seinen Fürchtigen, gedenket anf ewig seines Bundes. Ferner heißt es: Und er gedachte ihnen seines Bundes, und änderte seinen Rathschluß nach seiner großen Gnade. Und durch deine Knechte, die Propheten, wird verkündet also: Gehe und rufe vor den Ohren

מֵעַל־לֵיהֶם. עַל־בֵּן זְכוֹרֵנוּ בְּאֵלֵינוּ. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ. לְהַרְבּוֹת זְרַעוֹ בְּעִפְרוֹת תֵּיבֵל. וְצִאֲצָאוֹ בְּחוֹל הַיָּם: כִּפְתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת־נַח. וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֵת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָרָה. וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ. וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נְאֻקָתָם. וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק. וְאֵת־יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר. וַזְכַּרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר. זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו. חֲנוּן וְרַחוּם יי: וַנֹּאמֶר. טָרַף נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וַנֹּאמֶר. וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ. וַיִּנְחֵם כָּרַב חֲסָדָיו: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הִנְבִּיאוּם כְּתוּב לֵאמֹר. הֲלֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר

מוסף לראש השנה

Jerusalems also: So spricht der Ewige. Ich gedenke dir deine jugendliche Schuld, deine bräutliche Liebe, dein mir Nachfolgen in der Wüste, in einem unbefäeten Lande. Ferner heißt es: Und ich werde gedenken meines Bundes mit dir in den Tagen deiner Jugend, und halte dir ihn als einen ewigen Bund. Ferner: Ist mir Ephraim ein theurer Sohn, ein Lieblingskind, denn so oft ich von ihm rede, ich seiner immerfort gedenke. Darum wird mein Inneres für ihn rege, ich will mich sein erbarmen, spricht der Ewige.

אלהינו

Unser Gott und Gott unserer Väter, erinnere dich unser mit günstiger Erinnerung, und gedenke unser zum Heil und zum Erbarmen, aus den uralten Himmels-Himmeln. Und gedenke uns, Ewiger, unser Gott, den Bund und die Gnade und den Schwur, den du unserem Vater Abraham auf dem Berge Moriah zugeschworen hast. Und möge es dir gegenwärtig sein, wie unser Vater Abraham seinen Sohn Isak auf dem Altar gebunden und seine Liebe unterdrückt hatte, um deinen Willen zu vollziehen mit ganzem Herzen. So möge auch deine Liebe deinen Zorn über uns bezwingen, und in deiner großen Güte

פה אמר יי זכרתי לך חסד נעורייך. אהבת כלולותיך. לכתך אחרי במדבר. בארץ לא זרועה: ונאמר. וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך. והקימותי לך ברית עולם: ונאמר. הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים כימיהו דברי בו זכר אוקרנו עוד. על-כן המו מעי לו. רחם ארחמנו נאס״י:

אלהינו ואלהי אבותינו. זכרנו בזכרון טוב לפניך. ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם. וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בחר המזריה. ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על-גב המזבח וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם. בין יכבשו רחמיה את כעסך מעלינו.

möge sich die Gluth deines Bornes abwenden von deinem Wolke, und von deiner Stadt und von deinem Eigenthume. Erfülle uns, Ewiger, unser Gott, die Verheißung, die du uns zugesichert hast in deiner Lehre durch deinen Knecht Moses, nach deiner Herrlichkeit Ausspruch, lautend: Und ich werde ihnen gedenken des Bundes mit den Vorfahren, welche ich aus dem Lande Egypten geführt habe vor den Augen der Völker, um ihnen ein Gott zu sein. Ich bin der Ewige. Denn du gedenkest alles Vergessene von Ewigkeit her, und keine Vergesslichkeit findet vor dem Throne deiner Herrlichkeit statt. So gedenke denn heute der Opferung Isaks seinen Nachkommen in Liebe. Gebenedeit seiest du, Ewiger, der du eingedenk bist des Bundes.

Du hast dich einst in einem Gewölke voll deiner Herrlichkeit deinem heiligen Volke offenbarct, um mit ihnen zu reden. Vom Himmel herab liehest du deine Stimme vernehmen, und offenbartest dich ihnen durch lichten Nebel. Auch die ganze Welt erbebte vor dir, und die Geschöpfe der Urzeit erzitterten vor dir, als du dich offenbartest, unser König, auf dem Berge Sinai, um dein Volk zu lehren das Gesetz und

וּבְטוֹבָהּ הַגְּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן
אִפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
וּמִנְחַלְתֶּךָ. וְקִיַּם לְנוּ יְיָ אֱהִינּוּ
אֶת־הַדְּבָר שֶׁהַבְּטַחְתָּנוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר: וְזָכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים. אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיוֹת לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ. כִּי זָכַר כָּל־
הַגְּשָׁפֹת אֹתָהּ הוּא מַעֲוֹלָם.
וְאִין שִׁכְחָה לְפָנַי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ:
וְעַקְרַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ הַיּוֹם
בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ זָכַר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵנַן כְּבוֹדְךָ.
עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם.
מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ.
וּנְגִילִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי־מַהֲרָה.
גַּם הָעוֹלָם כָּלֹז חָל מִפְּנֶיךָ.
וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָ.
בְּהַגְלוֹתְךָ מִלְּפָנָי עַל הַר סִינַי
לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת.

die Gebote, und du liebest sie die Pracht deiner Stimme vernemen, und deine heiligen Reden aus den Feuerflammen. Unter Donner und Blitz offenbartest du dich ihnen, und beim Posaunenschall strahltest du über sie, wie es in deiner Lehre lautet: Und es geschah am dritten Tag, als es Morgen ward, da waren Donner und Blitze, und ein Gewölk lag schwer auf dem Berg und der Schall der Posaune ertönte mächtig, da erhebe das ganze Volk im Lager. Ferner: Und der Schall der Posaune ward immer stärker; Moses redete und Gott antwortete ihm im Donner, Ferner heißt es: Und das ganze Volk gewahrte die Donner und die Flammen, und den Posaunenschall, und den rauchenden Berg; und das Volk sah dieß, und bebte und stand von fern. Und in deinen heiligen Worten steht geschrieben: Es erhob sich der Allmächtige unter dem Lärm der Trompete, der Ewig unter Posaunenschall. Ferner: Mit Trompeten und Posaunenschall jauchzet vor dem Könige, dem Ewigen. Ferner heißt es: Stoßet am Neumonde in die Posaune, bei der Feier unseres Festtages. Denn es ist ein Befehl für Israel, eine Verordnung

מוסף לראש השנה

וּתְשִׁמְעוּ אֶת־הוֹד קוֹלְךָ.
וְדְבָרוֹת קִדְשֶׁךָ מִלְּהַבּוֹת אֵשׁ
בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם
נִגְלִיתָ. וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם
הוֹפַעְתָּ: כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ.
וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיֹּת
הַבְּקָר. וַיְהִי קֶלֶת וּבְרָקִים
וַעֲנָן כָּבֵד עַל־הָהָר. וְקוֹל
שׁוֹפָר חָזַק מְאֹד וַיִּחַרַד כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַנֹּאמֶר.
וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזַק
מְאֹד. מִשֶּׁה יִדְבַּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: וַנֹּאמֶר. וְכָל־
הָעָם רָאִים אֶת־הַקֶּלֶת וְאֶת־
הַלְּפִידִים. וְאֵת קוֹל הַשׁוֹפָר.
וְאֶת־הָהָר עֵשָׂן. וַיִּרְא הָעָם
וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרַחֵק: וּבְדַבְרֵי
קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר. עֲלֵה
אֱלֹהִים בְּתִרְוַעָה. יי בְּקוֹל
שׁוֹפָר: וַנֹּאמֶר. בְּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יי: וַנֹּאמֶר. תִּקְעוּ
בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם
חֲנֻנּוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא

mög
Zor
Vol
und
Erf
die
zug
dur
dei
lau
get
Be
La
de
eir
Er
W
ur
vo
lic
he
N
de
ei

Ge
te
o
r
ß
n
d
e
i

vom Gotte Jakobs. Und so auch: Hallelujah. Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet ihn in seiner starken Befest. Lobet ihn wegen seiner mächtigen Thaten, lobet ihn nach seiner hohen Größe. Lobet ihn mit Posaunenschall, lobet ihn mit Harfe und Cither. Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöten. Lobet ihn mit hellem Simbelklang, lobet ihn mit hellem Jubelschall. Jede Seele lobe den Ewigen. Hallelujah. Und durch deine Knechte, die Propheten, ward verkündet: All ihr Bewohner der Welt, und die ihr auf Erden weilet, wenn man das Panier auf den Bergen erhebt, werdet ihr es sehen, und wenn man in die Posaune stößt, werdet ihr es hören. Ferner lautet es: Und es wird geschehen, an jenem Tage wird in die große Posaune gestoßen werden und dann kommen herbei die Herumirrenden im Lande Aschur, und die Verstoßenen im Lande Egypten, und beugen sich vor dem Ewigen, auf dem heiligen Berge in Jerusalem. Und ferner: Und der Ewige erscheint über ihnen, und wie ein Blitz fährt sein Pfeil hin, und Gott der Herr stößt in die Posaune, und schreitet einher in den Stürmen des Südens.

מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
 וְנֹאמֶר. הַלְלוּהוּ הַלְלוּ אֱלֹהֵי
 בְּקֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזָו.
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו. הַלְלוּהוּ
 כְּרֹב גְּדֻלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַת
 שׁוֹפָר. הַלְלוּהוּ בְּנִבְלֹת וּכְנֹר.
 הַלְלוּהוּ בְּתַרְסָן וּמַחֹל. הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִגְבִּים: הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצִילֵי שְׁמַע. הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצִילֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשַׁמָּה
 תְּהַלֵּל יְיָ הַלְלוּהוּ: וְעַל יְדֵי
 עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר
 כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ
 כְּנָשָׂא גַם הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקַע
 שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ: וְנֹאמֶר.
 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע
 בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים
 בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּהַר
 הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם: וְנֹאמֶר.
 וַיֵּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק
 חֲצוֹ וַאֲדָנִי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר
 יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן

Der Ewige Zebaoth schirmet sie.
So mögest du auch dein Volk
Israel schirmen mit deinem
Frieden.

אלהינו

Unser Gott und Gott un-
serer Väter laß die große Po-
saune ertönen zu unserer Be-
freiung und erhebe das Panier,
um uns zu sammeln aus der
Zerstreuung. Und bringe zu-
sammen unsre Zerstreuten unter
den Völkern, und unsre Aus-
gewanderten sammle von den
Enden der Erde. Bringe uns
wieder nach Zion, deiner Stadt,
in Jubel, und nach Jerusalem,
der Stätte deines Heiligthumes,
zu ewiger Freude, und dort
wollen wir unsre Pflichtopfer
vor dir zubereiten, wie es uns
geboten worden ist in deiner
Lehre, durch deinen Knecht Mo-
ses, nach deiner Herrlichkeit
Auspruch, lautend: Und an
euerem Freudentage, und an
eueren Festen und eueren Neu-
monden, sollt ihr in die Trom-
peten stoßen bei eueren Sang-
opfern und eueren Freuden-
opfern, und sie sollen euch zum
Gedächtniß sein vor euerm Gott;
ich der Ewige bin euer Gott.
Denn du hörst auf den Schall
der Posaune, und vernimmst
das Lärmen der Trompeten,
und Niemand ist dir gleich. Ge-
benedeit seiest du, Ewiger, der

מוסף לראש השנה

יִי צְבָאוֹת יִגַן עֲלֵיהֶם: בֵּין
תִּגַן עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁלוֹמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ.
וְשֵׂא נִם לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵנוּ.
וְקַרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וּנְפוּצוֹתֵינוּ כִּנְס מִיַּרְכְּתֵי-
אֶרֶץ. וְהִבֵּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ
בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת-
קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ. כַּמִּצְוָה
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל-יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ. כַּאֲמֹר:
וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם
בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֵתֵיכֶם. וְעַל
זְבָחֵי שְׁלָמֵיכֶם. וְהָיוּ לָכֶם
לְזָכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי
יִי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפָר וּמְאֹזִין תִּרְוַעָה.
וְאִין הוֹמָה לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה

du hörst den schmetternden Posaunenschall deines Volkes mit Erbarmung. יי שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:

(* רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכנתו לציון:

מדים דרבנן

מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל-בשר יוצרנו ויצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על-שהחיייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמור חקך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מזדים לך. ברוך אל ההודאות: מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך וגם ספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיק שבכל-יום עמנו. ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא-כלו רחמיך. והמרחם כי לא-תמו חסדיך. מעולם קיינו לך:

וער כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד לעולם ועד:

וכתוב לחיים טובים כל-כני בריתך:

*) Die Uebersetzung siehe Seite 70.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
 יִשׁוּעֵתֵנוּ וְעִזְרֵתֵנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ
 וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
 פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
 וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם:
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־עֵת וּבְכֹל־
 שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה
 גִּזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
 תְּדוּם וְנַפְשֵׁי בְּעֶפְרַיִם לְכָל תְּהוֹנָה פֶּתַח לְבָבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל
 מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשֵׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
 וְעֵנְנֵי: יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיז לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה
 שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נְעַבְדְּךָ בְּיָרְאָה בְּיָמֵי
 עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֶרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם
 בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

קידוש ליום ראש השנה

Am Sabbath sagt man erst בני ישראל u. j. w.

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲנֻנוּ: כִּי
חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

Ueber Bier.

Ueber Wein.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ | בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן: | הָעוֹלָם שֶׁהִכְלִיחַ לָנוּ בְּדַבְּרוֹ:

סדר מנחה לראש השנה

Man betet עין ראשון וכו' אשרי וכו' Seite 202; wenn zugleich Sabbath ist, wird auch קריאת התורה; dann sagt der Vorbeter עשרה עשרה וכו' Seite 306, und man betet עשרה עשרה וכו' Seite 76, und עלינו Seite 192.

סדר תשליך

Es ist üblich am ersten Tage des Neujahrsfestes nach dem מנחה - Gebet, an einen Fluß, Teich oder Bach zu gehen und das Nachstehende zu sagen; fällt aber der erste Neujahrstag am Sabbath sagt man am zweiten Neujahrstage
מי אל כמוך

מי־אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן
וְעוֹבֵר עַל־פְּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית
נִחַלְתָּנוּ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אַפּוֹ
כִּי חֶפְזָן חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב
יִרְחַמֵּנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל־
חַטָּאתָם: (וְכָל חַטָּאת עִמָּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמַקּוֹם
אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ

Wer ist ein Gott, wie du, der die Schuld vergibt, und die Missethat nachsieht dem Ueberreste seines Eigenthums. Nicht für immer läßt er seinen Zorn walten, denn er hat Wohlgefallen an Gnade. Er wird sich wieder unser erbarmen, unsere Vergehungen unterdrücken, und so wirf denn in des Meeres Tiefen alle ihre Sünden. (Und alle Sünden deines Volkes Israel wirf doch an einen Ort, wo ihrer nimmermehr gedacht

und erwähnt wird, und wo sie in Ewigkeit nicht mehr in Sinn kommen.) Du erweistest Treue dem Jakob, Gnade dem Abraham, wie du geschworen hast unsren Vätern in den Tagen der Vorzeit.

וְלֹא יֵעָלוּ עַל-לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: גַּם

סדר כפרות

In einigen polnischen Gemeinden existirt ein veralteter Gebrauch, am Vorabend des Versöhnungstages nach Verschiedenheit des Geschlechtes ein Hahn, oder eine Henne, als Symbol der Sühne, drei Mal ums Haupt zu schwingen, wobei das Folgende drei Mal gesagt wird.

Die Menschenkinder, die in Finsterniß und Todesschatten wohnen die gefesselt sind in Elend und Eisen, er wird sie herausführen aus der Finsterniß und dem Todesschatten, und ihre Fesseln lösen. Die Thoren, ob ihrem sündhaften Wandel und ob ihren Vergehungen müssen sie leiden. Jede Speise widerte sie an, und schon langten sie an die Pforten des Todes. Da schriekn sie zum Ewigen in ihrer Noth; aus ihren Bedrängnissen errettete er sie. Er sendet sein Wort aus, und heilet sie und entreißt sie ihrem Verderben. Sie mögen danken dem Ewigen für seine Gnade, und für seine Wunder an den Menschenkindern. Wenn für ihn ein fürsprechender Engel da ist, Einer von Tausenden, um von einem Menschen seine Redlichkeit auszusagen

בְּנֵי אָדָם יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמוֹת אֲסִירֵי עֵנִי וּבְרוּל: יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק: אוֹיְלִים מִדְרֹךְ פְּשָׁעִים וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל-אֲכָל תִּתְעַב נַפְשָׁם וַיִּגְעוּ עַד שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יי בְּצַר לָדָם מִמַּצְרוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיי חֶסְדּוֹ וּגְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֵּאדָּה מְלִיץ אֶחָד מִנֵּי אֱלֹהִים לְהַגִּיד לְאָדָם-יִשְׂרָאֵל:

so begnadigt er ihn, und spricht: **וַיְחַנְנוּ וַיֹּאמֶר פְּדֵעֵהוּ מִרְדֵּת שַׁחַת מְצֵאתִי כִפֹּר:**
 erlöse ihn, daß er nicht in die Grube sinke; ich habe eine Sühne gefunden.

Wenn man selbst die כפרה sich ums Haupt schwingt, sagt man:

זה חליפתי

Dies sei für mich, dieses meiner statt, dieses meine Sühne; dieser Hahn gehe zum Tode, ich aber möge eingehen zu einem glücklichen und langen Leben, und zum Frieden.

זֶה חֲלִיפְתִּי. זֶה תְּמוּרַתִּי. זֶה כְּפָרְתִּי. זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלְךְ לְמִיתָה. וְאֲנִי אֶכְנֶס וְאֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלְשָׁלוֹם:

Für sich und einen Andern sagt man:

זה חליפתנו

Dieses sei für uns, dieses unsrer statt, dieses unsre Sühne; dieser Hahn gehe zum Tode, wir aber mögen eingehen zu einem glücklichen und langen Leben und zum Frieden.

זֶה חֲלִיפְתֵנוּ. זֶה תְּמוּרַתֵנוּ. זֶה כְּפָרְתֵנוּ. זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלְךְ לְמִיתָה. וְאֲנַחְנוּ נִכְנֶס וְנֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלְשָׁלוֹם:

Für eine Mannsperson sagt man:

זה חליפתך

Dieses sei für dich, dieses deiner statt, dieses deine Sühne; dieser Hahn gehe zum Tode, du aber mögest eingehen zu einem glücklichen und langen Leben und zum Frieden.

זֶה חֲלִיפְתְּךָ. זֶה תְּמוּרַתְךָ. זֶה כְּפָרְתְּךָ. זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלְךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה תִכְנֶס וְתֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וְלְשָׁלוֹם:

Für mehrere Mannspersonen sagt man:

זה חליפתכם

Dieses sei für euch, dieses eurer statt, dieses eure Sühne; dieser Hahn gehe zum Tode,

זֶה חֲלִיפְתְּכֶם. זֶה תְּמוּרַתְכֶם. זֶה כְּפָרְתְּכֶם. זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלְךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִכְנֶסוּ וְתֵלְכוּ